

érvényesítésében ne akadályozza.

A jog érvényesítése pedig nem a bírói ítélet meghozatalával, hanem az abban foglaltaknak teljesedésbe menésével van befejezve

Tehát a 110. sz. jogegységi megállapodással ellentétes álláspont elfoglalása által a szegény fél éppen a joga érvényesítésének teljesedésbe menését befejező eljárásban lehetne megakadályozva, ami által az egész megelőző eljárás a részére értéktelenné válhatna

Ezek alapján a 110. sz. jogegységi megállapodásban kimondott álláspont továbbra is fenntartandó.

Halmazott kérelmet tartalmazó, kellő időben előterjesztett beadvány felosztására utasítatván a fél — a részkérvények későn adáltak be; — ennek dacára az alapkérelem hatálya fennmarad. (Közigazgatási Bíróság 10.571/1928. P. szám.) A bíróság a rendelkező rész értelmében határozott, mert a panaszos 1927. évi június hó 21-én 88.902/1927. szám alatt az 57.900/1927. számú rendelet 8. §-ának második bekezdésében írt kérelmet az előírt záros idő előtt (1927. augusztus 15. előtt) beadta és az a körülmény, hogy a pénzügyigazgatóság a kérelmek halmazottsága miatt, külön-külön példányban leendő ismételt beadására hívta fel és ezeket az újabb külön-külön kiállított kérelmeket csak a kézbesítést követő 16. napon adta be, kérelmezőt az alapkérelemnek hatályától meg nem fosztja.

A vagyonátruházási illetéknél érvényesíthető kezesség szempontjából jogutódnak csak azt lehet tekinteni, aki az elhalt után tényleg örökölt is. (Közigazgati Bíróság 1702. sz. elvi jelentőségű határozata.) A V. 716/1924. tétel alatti kiszabás szerint az illeték az I. A. örökösei s köztük az I. A. terhére szabattott ki,

s az összesen 266 aranykoroná illetékből panaszos apját, a K-t lakott I. A.-t, nem — mint a királyi pénzügyigazgatóság tévesen jelzi — 7 aranykorona 30 fillér, hanem 67 aranykorona 60 aranyfillér terheli.

I. A.-nak azonban a fizetési meghagyást kézbesíteni nem lehetett, mert ő a panaszos által bemutatott halálesetfelvételi ív szerint még 1919. március 11-én elhalt.

Ezért a fizetési meghagyást panaszosnak az 1920: XXXIV. t.-cikk 22. §. (1) bekezdésének 1. pontjából folyó készpénzes fizetői kezessége címén kézbesítették s a kir. pénzügyigazgatóság is a végzése indokolásában panaszosnak ezt a kötelezettségét állapítja meg.

Ez a megállapítás azonban — a jelenlegi adatok alapján — még helyt nem foghat.

Elsősorban azért, mert az 1920:XXXIV. t.-c. 22. §. (1) bekezdésének 1. pontjában, említett jogutódok alatt az elhalt

személynek vagyoni jogutódai, vagyis azok értendők, akik az elhalt után tényleg vagyont örököltek. Már pedig panaszosról az eddigi adatok alapján nem állapítható meg az, hogy ő az apja után vagyont örökölt. Mert az iratok közt lévő haláleset-felvételi ívből csak az tűnik ki, hogy panaszos az elhalt I. A.-nak egyik gyermeke és hogy az után készpénz és követelés maradt. Azonban a panaszos ellenkező állításával szemben azt nem lehet igazoltnak venni, hogy ő ebből a hagyatékából tényleg örökölt is.

Az eddigi adatokból nem tűnik ki az, hogy az I. A. hagyatékra örökösödési eljárás volt-e? Pedig az előbb említett halálesetfelvételi ívben feltüntetett készpénzen és követeléseken kívül éppen a mostani illetékkiszabás alapját képező hagyatékátadó végzés és az azt foganatosító s szintén az iratok közt lévő 3184/1926. számú telekkönyvi végzés szerint, az I. A. nevére telekkönyvezett ingatlanokból részesedés is az ő hagyatékaként jelentkezik. Ennélfogva az eddigi adatok alapján úgy kell venni, mintha az I. A. hagyatéka átadva nem volna s azért a fizetési meghagyást panaszosnak nem mint az I. A. vagyoni jogutódának, hanem mint a hagyatéka egyik képviselőjének lehet kézbesíteni s abból folyólag őt csak a rendelkező részben kimondott felelősség terheli.

De második sorban panaszosnak az 1920:XXXIV. t.-cikk 22. §. (1) bekezdésének 1. pontjában említett kötelezettségét ezúttal még azért sem lehet kimondani,

mert e §. (2) bekezdésének rendelkezése szerint a jogutód felelősségére is csak akkor kerül sor, ha az illetéket a jogelődön behajtani nem lehet. Már pedig a s-i királyi járásbírósnak, mint telekkönyvi hatóságnak, az iratok közt lévő, előbb említett 3194/1926. számú végzéséből az is kitűnik, hogy az I. A. és társai által örökölt ingatlanokra a most szóbanforgó örökösödési és ingatlan visszteher nélküli átruházási illetékért a zálogjog bekebelezetett s arra, hogy a bekebelezés erejénél fogva az illeték be nem hajtható, semmi adat nincs.

Ingatlan adás-vételi szerződést közös megegyezéssel csak okiratba foglalva lehet visszavonni. (Közigazgatási Bíróság 6895/1930. P. szám.) Panaszosok azon az alapon kérik az illeték törlését, hogy a kiszabás tárgyát képező jogügyletet annak foganatba menetele előtt közös megegyezéssel visszavonták.

Az adásvételi szerződés 1923. évi szeptember hó 27-én jött létre azon felfüggesztő feltételtől függően, hogy az ugyan ezen évi augusztus hó 9-én T. R.-nével kötött ideiglenes adásvételi szerződés hatálytalansága megállapíttatik. Vevők a szerződés aláírásakor azonnal birtokba léptek, tulajdonjoguk azonban a telekkönyvben bekebelezve nem lett. A kincstár